

Sygn. akt V ACa 437/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2016r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wiesława Namirska (spr.)
Sędziowie:	SA Zofia Kołaczyk SA Iwona Wilk
Protokolant:	Anna Fic

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2016r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w C.

przeciwko H. W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 11 lutego 2016r., sygn. akt XII C 129/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Iwona Wilk	SSA Wiesława Namirska	SSA Zofia Kołaczyk
----------------	-----------------------	--------------------

Sygn. akt V ACa 437/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w C. pozwem wniesionym przeciwko pozwanemu H. W. do Sądu Okręgowego w Gliwicach domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w

Katowicach z dnia 25 maja 1999 roku, sygn. I ACa 928/98, wydanego w sprawie powództwa H. W. przeciwko Klubowi Sportowemu (...) w C., któremu postanowieniem z dnia 30 stycznia 2015 roku, sygn. akt II Co 197/14 Sąd Okręgowy w Katowicach nadał klauzulę wykonalności przeciwko powodowi, a także zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód podał, iż mocą uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Członków KS (...) z dnia 28 grudnia 2004 roku postanowiono przekazać sekcję piłki nożnej wraz z prawem do udziału w rozgrywkach piłkarskich oraz prawo do znaku towarowego powodowi (...) S.A. w C.. Przekazanie nastąpiło 27 stycznia 2005 roku na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego. Po zawarciu umowy w styczniu 2005 roku stowarzyszenie KS (...) dalej funkcjonowało i dopiero jesienią 2005 roku podjęto decyzję o jego likwidacji. Powód wstępując w styczniu 2005 roku do rozgrywek piłkarskich II ligi, która nie była ligą zawodową w rozumieniu przepisów ustawy o kulturze fizycznej, nie wstąpił w ogół praw i obowiązków stowarzyszenia KS „(...)” C., a co za tym idzie nie jest zobowiązany do zaspokojenia roszczeń pozwanego, przysługujących mu względem stowarzyszenia. Należności, których dochodzi pozwany nie zostały ujęte w treści załącznika 5 do umowy o przejęcie sekcji piłki nożnej oraz praw do znaku towarowego z dnia 27 stycznia 2005 roku, zaś przejęcie sekcji miało charakter jedynie sukcesji syngularnej. Postanowienie z dnia 30 stycznia 2015 roku wydane przez Sąd Okręgowy w Katowicach (sygn. II CO 197/14) narusza słuszny interes powoda i nie powinno funkcjonować w obrocie prawnym, albowiem naraża powoda na znaczne szkody finansowe.

Z ostrożności procesowej powód podniósł także zarzut przedawnienia roszczenia – nawet przy przyjęciu najbardziej niekorzystnej dla powoda sytuacji, że bieg terminu przedawnienia roszczenia rozpoczął się zgodnie z art.112 k.c. w związku z art.111 § 2 k.c. dnia 28 stycznia 2005 roku (dzień po zawarciu umowy przejęcia w formie aktu notarialnego), to i tak upłynął już 10-letni termin przedawnienia wskazany w art.125 k.c.

Pozwany H. W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powód przejął zobowiązania stowarzyszenia Klub Sportowy (...) C. na podstawie art.36a ustawy o kulturze fizycznej, który normuje następstwo prawne pod tytułem ogólnym (sukcesja uniwersalna). Takiemu pogładowi nie sprzeciwia się fakt, że oba podmioty (poprzednik i następca prawny) istniały jednocześnie. Funkcjonuje bowiem w praktyce tzw. sukcesja uniwersalna częściowa, która oznacza przejęcie danego zbioru praw i obowiązków podmiotu przy zaistnieniu jednego zdarzenia prawnego. Istnieje tu sukcesja generalna o charakterze inter vivo, ponieważ stowarzyszenie KS (...) zachowało swój byt prawny. W ocenie pozwanego do takiej sukcesji na zasadzie art.36a ustawy o kulturze fizycznej doszło, a w skład przejętych w wyniku tej sukcesji obowiązków weszło zobowiązanie wynikające z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 maja 1999 roku i nastąpiło to nie mocą postanowień umowy z dnia 27 stycznia 2005 roku lecz z mocy samego prawa. Sukcesja generalna oznacza wstąpienie następcy prawnego we wszystkie prawa i obowiązki poprzednika prawnego. Następstwo to ma charakter materialno prawny a nie procesowy.

Powód przejął zobowiązania stowarzyszenia Klub Sportowy (...) C. na podstawie art.36a ustawy o kulturze fizycznej. Zaistniały ku temu wszelkie przesłanki prawne, w szczególności powód w 2005r występował w ówczesnej II lidze piłkarskiej będącej ligą zawodową.

Skoro powód wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki pierwotnego dłużnika, to na jego sytuację prawną oddziaływać musiało przerwanie i zawieszenie biegu przedawnienia roszczenia w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie (Km 437/99). Bieg terminu przedawnienia rozpoczął się na nowo z chwilą umorzenia postępowania egzekucyjnego w dniu 19 września 2011 roku. Uległ ponownemu przerwaniu w dniu złożenia (25 lipca 2013 roku) przez pozwanego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego – powoda. Trzeci raz przerwa przedawnienia nastąpiła w wyniku złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, zakończonego wydaniem dwóch postanowień – Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 30 stycznia 2015 roku (sygn. II Co 197/14) i Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 maja 2015

roku (sygn. IACz 385/15). Ostatnie przerwanie przedawnienia miało miejsce w dniu złożenia wniosku egzekucyjnego do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze (Kmp 1/15).

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 11 lutego 2016 r. oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy wyrok zapadł w wyniku poczynienia przez Sąd Okręgowy następujących ustaleń stanu faktycznego :

Wyrokiem z dnia 25 maja 1999r. Sąd Apelacyjny w Katowicach w postępowaniu o sygn. akt I ACa 928/98, zmienił wyrok sądu I instancji Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 30 marca 1998 roku w sprawie o sygn. akt II C 752/97, zasądzając od pozwanego Klubu Sportowego (...) w C. na rzecz powoda H. W. skapitalizowaną rentę uzupełniającą za okres od 1 maja 1995 roku do 31 maja 1997 roku wraz z ustawowymi odsetkami, szczegółowo opisanymi punkcie 1 wyroku oraz bieżącą rentę wyrównawczą płatną do 15 dnia każdego miesiąca począwszy od czerwca 1997 roku. Roszczenia H. W. powstały w związku z jego działalnością jako piłkarza piłki nożnej sekcji piłki nożnej KS (...) w C..

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2015r., w sprawie sygn II Co 197/14 (wszczętej w dniu 27 października 2014r.- data stempla pocztowego), Sąd Okręgowy w Katowicach nadał prawomocnemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 maja 1999 r. sygn.akt ACa 928/98 wydanemu w sprawie z powództwa H. W. przeciwko Klubowi Sportowemu (...) w C. klauzulę wykonalności przeciwko następcy prawnemu dłużnika - (...) Spółce Akcyjnej w C.. Zażalenie dłużnika na to postanowienie, zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 maja 2015r. sygn. I Acz 385/15. H. W. już wcześniej starał się o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 maja 1999 r.. W tym celu złożył w dniu 26 lipca 2013r. wniosek do Sądu Okręgowego w Katowicach. Postanowieniem tego sądu z dnia 12 września 2013r. sygn II Co 135/13, wniosek został oddalony.

W dniu 26 stycznia 2005r. Zarząd Klubu Sportowego (...) C. działając na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Członków Klubu Sportowego (...) C. z dnia 28 grudnia 2004r., podjął uchwałę o przekazaniu sekcji piłki nożnej wraz z prawem do udziału w rozgrywkach piłkarskich oraz prawo do znaku towarowego Spółce (...) Spółce Akcyjnej w C.. Wskazano, że Spółka przejmuje prawa i obowiązki sekcji wg wykazu, który stanowi załącznik do aktu notarialnego. Dnia 27 stycznia 2005r. Klub Sportowy „(...)” (...) w C. zawarł z „(...)” (...) Spółką Akcyjną w C. umowę w formie aktu notarialnego (Rep. (...) nr (...)) o przejęciu sekcji piłki nożnej oraz praw do znaku towarowego. Na mocy powyższej umowy Spółka zobowiązała się przejąć prawa i obowiązki sekcji piłki nożnej wynikające z wykazu stanowiącego załącznik nr (...) do umowy (§5). Załącznik nr (...) stanowi zestawienie zobowiązań Klubu wyłącznie wobec zawodników, trenerów oraz członków (...). Zobowiązanie Klubu wobec H. W. z tytułu należności stwierdzonych przywołanym orzeczeniem nie zostało ujęte w powyższym załączniku.

Po zawarciu w dniu 27 stycznia 2005r. pomiędzy Klubem Sportowym „(...)” C. w C. a (...) Sportową Spółką Akcyjną w C. umowy o przejęciu sekcji piłki nożnej oraz praw do znaku towarowego, stowarzyszenie KS (...) dalej funkcjonowało i dopiero jesienią 2005 roku podjęto decyzję o jego likwidacji. Podmiot ten nadal znajduje się w likwidacji.

H. W. wszczął w 1999 r. postępowanie egzekucyjne wobec Klubu Sportowego (...) C. w C. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 maja 1999 r. sygn.akt ACa 928/98 . Postępowanie egzekucyjne okazało się częściowo nieskuteczne, w związku z czym Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie Witold Walków wydał w dniu 19 września 2011 roku postanowienie o umorzeniu egzekucji. H. W. wszczął w 2015 r. postępowanie egzekucyjne wobec „(...)” (...)Spółce Akcyjnej w C. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 maja 1999 r. sygn. akt ACa 928/98, postępowanie prowadzi Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu Marcin Gołda pod sygnaturą KMP 1/15.

Powyższych ustaleń stanu faktycznego dokonał Sąd Okręgowy na podstawie ustalił na podstawie zaofertowanego przez strony materiału dowodowego w postaci dokumentów urzędowych oraz prywatnych, przyjmując że ich prawdziwość nie została zaprzeczona.

Odnosząc powyższe ustalenia pod obowiązujące normy prawne uznał Sąd Okręgowy powództwo za bezzasadne oraz wskazał na przepis art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, bądź gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło bądź nie może być egzekwowane.

W ocenie Sądu Okręgowego, powód nie wykazał by zaistniały przesłanki do pozbawienia tytułu wykonalności.

W dniu 26 stycznia 2005r. Zarząd Klubu Sportowego „(...)” (...)działając na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Członków Klubu Sportowego (...) C. z dnia 28 grudnia 2004r., podjął uchwałę o przekazaniu sekcji piłki nożnej wraz z prawem do udziału w rozgrywkach piłkarskich oraz prawo do znaku towarowego Spółce „(...)” (...) Spółce Akcyjnej w C.. Dnia 27 stycznia 2005r. Klub Sportowy „(...)” (...) w C. zawarł z (...) Sportową Spółką Akcyjną w C. umowę w formie aktu notarialnego (Rep. (...) nr (...)) o przejściu sekcji piłki nożnej oraz praw do znaku towarowego. Na mocy powyższej umowy Spółka zobowiązała się przejąć prawa i obowiązki sekcji piłki nożnej wynikające z wykazu stanowiącego załącznik nr (...) do umowy (§5). Wśród zobowiązań wymienionych w załączniku nr (...) do notarialnej umowy o przejściu sekcji piłki nożnej oraz praw do znaku towarowego z dnia 27 stycznia 2005 r., które to zobowiązania „(...)” (...) Spółka Akcyjna w C. zobowiązała się w § 5 tej umowy przejąć od Klubu Sportowego „(...)” (...) w C. nie ma zobowiązania w stosunku do H. W., wynikającego z przedmiotowego tytułu egzekucyjnego. Tym samym uznać należy, że z mocy wymienionej umowy nie doszło do sukcesji szczególnej ze strony Klubu Sportowego (...) C. w C. na rzecz uczestnika postępowania w zakresie przedmiotowego zobowiązania.

Podkreślił Sąd Okręgowy, że przejście ogółu praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych sekcji związanych z działalnością klubu sportowego nastąpiło jednak z mocy samego prawa w chwili wstąpienia przez spółkę akcyjną w miejsce klubu, co jednoznacznie wynika z treści art. 36a ustawy o kulturze fizycznej (w brzmieniu obowiązującym w dniu 27 stycznia 2005 r.). Zgodnie z tym przepisem, sportowa spółka akcyjna wstępująca do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej przejmuje z dniem zgłoszenia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tej sekcji.

Dalej wskazano, że przejście ogółu praw majątkowych oraz niemajątkowych sekcji w razie wstąpienia sportowej spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej na podstawie art. 36a ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 ze zm.) należy rozumieć jako przejście praw oraz obowiązków związanych z dotychczasowym działaniem tej sekcji.

W konsekwencji, uznał Sąd Okręgowy że przedmiotowy przepis przewiduje następstwo pod tytułem ogólnym, statuując przejście ogółu praw i obowiązków o charakterze majątkowym oraz niemajątkowym wiążących się z prowadzeniem przez sekcję jej działalności sportowej w razie wstąpienia sportowej spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej (klubu sportowego). Wskazując na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2006 r., I PK 267/05 (opubl. OSNP z 2007, zeszyt 11-12, poz.158) wskazał, że nie można z tego kręgu spraw wyłączyć na przykład zaległych wynagrodzeń dla zawodników sekcji, z którymi stosunek pracy ustał przed wstąpieniem spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce tej sekcji klubu sportowego.

Za nietrafny uznał argument powodowej spółki, że nie nastąpiła sukcesja generalna na podstawie art. 36a ustawy z 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, gdyż nie wstąpiła w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej do rozgrywek ligi zawodowej, co jest wymogiem tego przepisu. Twierdzenie to zostało poparte argumentem, iż w chwili zawarcia umowy o przejściu sekcji piłki nożnej oraz znaku towarowego Stowarzyszeniu przysługiwało prawo uczestnictwa w rozgrywkach II ligi. Podkreślił Sąd Okręgowy, że jest faktem notoryjnym, że w 2005 roku Sportowa Spółka Akcyjna (...) w C. została przyjęta w poczet członków (...) w K. i uznana za następcę prawnego Klub Sportowego (...) w C.. Niezależnie na jakim poziomie rozgrywkowym piłki nożnej (I, II liga) drużyna powoda występowała, wiązało się to z profesjonalną działalnością, w którą zaangażowani byli profesjonalni sportowcy.

Nie podzielił Sąd Okręgowy także i zarzutu powoda, że nastąpiło przedawnienie roszczenia.

Powód przejął zobowiązania stowarzyszenia Klub Sportowy „(...)” (...) na podstawie art.36a ustawy o kulturze fizycznej, który normuje następstwo prawne pod tytułem ogólnym (sukcesja uniwersalna), z mocy prawa. Takiemu pogładowi nie sprzeciwia się fakt, że oba podmioty (poprzednik i następca prawny) istniały jednocześnie. Funkcjonuje bowiem w praktyce tzw. sukcesja uniwersalna częściowa, która oznacza przejście danego zbioru praw i obowiązków podmiotu przy zaistnieniu jednego zdarzenia prawnego. Istnieje tu sukcesja generalna o charakterze inter vivo, ponieważ stowarzyszenie (...) zachowało swój byt prawny. Sukcesja generalna oznacza wstąpienie następcy prawnego we wszystkie prawa i obowiązki poprzednika prawnego.

W ocenie Sądu Okręgowego, skoro powód wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki pierwotnego dłużnika, to na jego sytuację prawną oddziaływać musiało przerwanie i zawieszenie biegu przedawnienia roszczenia w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Chorzowie (Km 437/99). Bieg terminu przedawnienia rozpoczął się zatem na nowo z chwilą umorzenia postępowania egzekucyjnego w dniu 19 września 2011 roku. Uległ on ponownemu przerwaniu w dniu złożenia przez pozwanego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego – powoda, co miało miejsce w dniu 26.07.2013r. (sprawa sygn II Co 135/13 SO w Katowicach) oraz w dniu 27.10.2014r. (sprawa sygn II Co 197/14 SO w Katowicach). Ostatnie przerwanie przedawnienia miało miejsce w dniu złożenia wniosku egzekucyjnego do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze (Kmp 1/15).

Dalej wskazał Sąd Okręgowy, że zarówno powód jak i jego poprzednik prawny posiadają to samo zobowiązanie, a ich odpowiedzialność nie ma charakteru ani solidarnego ani In solidum.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił powództwo, a o kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. , zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, który zaskarżył wyrok w całości i zarzucił :

- po pierwsze , naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 36a w związku z przepisem art. 36 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 roku o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113 z późn. zm.) poprzez jego błędne zastosowanie, a tym samym nieuprawnione przyjęcie, że powódka przejmuje ogół praw i obowiązków sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej pomimo faktu, iż wstępując w miejsce sekcji piłki nożnej stowarzyszenia kultury fizycznej KS (...)powódka nie została jednocześnie zgłoszona do ligi zawodowej w rozumieniu przepisów ustawy o kulturze fizycznej, a tym samym przyjęła na siebie jedynie obowiązek zaspokojenia enumeratywnie wymienionych w umowie z dnia 27 stycznia 2005 roku zobowiązań finansowych wobec wierzycieli stowarzyszenia KS(...);

- po drugie, naruszenie przepisu postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, to jest przepisu art. 328 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) poprzez brak jakiegokolwiek uzasadnienia prawnego w kontekście przyjętej przez Sąd I Instancji interpretacji art. 36a w zw. z art. 36 ust. 1 i 2 ustawy o kulturze fizycznej, a tym samym poprzez wydanie orzeczenia przy braku przeprowadzenia przez Sąd jakiegokolwiek analizy stosownych przepisów prawa w tym zakresie.

Podnosząc powyższe zarzuty powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 maja 1999 r. sygn. I ACA 928/98 wydanego w sprawie z powództwa H. W. przeciwko Klubowi Sportowemu (...) w C., któremu postanowieniem z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. II Co 197/14, Sąd Okręgowy w Katowicach nadał klauzule wykonalności przeciwko powódce oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych; ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach i przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego jako części kosztów procesu.

Powód uzasadniając zarzuty apelacji podniósł, że przepis art. 36a ustawy o kulturze fizycznej określa przejęcie praw i obowiązków w ramach tzw. sukcesji uniwersalnej uzależniając je od ziszczenia się wskazanego w tymże przepisie warunku – sytuacji, w której sportowa spółka akcyjna wstępuje w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej do rozgrywek zorganizowanych w postaci ligi zawodowej, a nie jakichkolwiek rozgrywek. O takim bowiem rozumieniu cytowanego przepisu i jego jednoznacznej interpretacji, no co powódka wskazywała już w treści pozwu, świadczy m.in. brzmienie przepisu - wskazuje on bowiem wyraźnie na przejęcie zobowiązań z dniem zgłoszenia do ligi zawodowej, a nie „po prostu” z dniem wstąpienia do rozgrywek; cel przepisu - został on wprowadzony do polskiego systemu prawnego ze względu na to, że ówczesny ustawodawca obowiązał kluby uczestniczące w ligach zawodowych do profesjonalizacji.

Dalej podniósł apelujący, że zgodnie m.in. z art. 29 ust. 1-3 oraz z art. 31 ust. 1 ustawy o kulturze fizycznej w skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzić miały wyłącznie sportowe spółki akcyjne, co zmuszało ówczesne stowarzyszenia do dokonywania przekształceń właśnie w takie spółki; umiejscowienie przepisu w treści aktu normatywnego - przepis ten nie bez powodu został umieszczony nie w rozdziale 4 (Sport) tylko w rozdziale 5 (Sport profesjonalny) i to, co najistotniejsze, bezpośrednio po art. 36, który określa zasady tworzenia i funkcjonowania właśnie ligi zawodowej (a nie jakichkolwiek rozgrywek).

Zdaniem apelującej, zasadnym pozostaje postawienie pytania dlaczego obojętne jest, do której ligi została powódka przyjęta, skoro powszechnie obowiązujący przepis prawa przewiduje nastąpienie skutku w postaci przejęcia ogółu praw i obowiązków sekcji sportowej stowarzyszenia od wstąpienia przejmującej tę sekcję spółki wyłącznie do rozgrywek zorganizowanych w formie ligi zawodowej.

Podniósł także, że w treści art. 36 ustawy o kulturze fizycznej ustawodawca zawarł definicję ligi zawodowej, wskazując, że jest to liga w skład której wchodzi wyłącznie sportowe spółki akcyjne. Wskazał również, że dla przykładu wskazać można, że wg stanu na styczeń 2005 roku, w rozgrywkach II ligi piłkarskiej uczestniczyło 18 (słownie: osiemnaście) zespołów, w tym m.in.: Miejski Klub Sportowy (...), (...) Stowarzyszenie (...) czy też Klub Sportowy (...), które to kluby występują obecnie odpowiednio w piątej (Miejski Klub Sportowy (...), (...) Stowarzyszenie (...)) oraz czwartej (Klub Sportowy (...)) klasie rozgrywkowej w Polsce, a ligi te nie są ligami zawodowymi do dnia dzisiejszego.

Powód podkreślił, że pojęcie ligi zawodowej, posiadające ustawową definicję, jest jednak często mylnie kojarzone z potocznym określeniem ligi jako ligi profesjonalnej czyli takiej, gdzie występują profesjonaliści, osoby żyjące z uprawiania sportu. Czym innym jest liga profesjonalna, a czym innym natomiast – na co niestety nie zwrócił też uwagi Sąd I Instancji - liga zawodowa w rozumieniu przepisów ustawy o kulturze fizycznej.

W ocenie apelującego, zasadnym jawiło się pytanie, na podstawie jakiego przepisu prawa Sąd Okręgowy twierdzi, że wystarczającym dla przyjęcia o istnieniu w niniejszej sprawie sukcesji uniwersalnej po stronie powódki jest fakt, że w lidze, w której powódka uczestniczyła, występowali profesjonalni sportowcy? Zdaniem apelującego, w treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, zwłaszcza w jego części zważeniowej poza ogólnikowym powołaniem się na poglądy wyrażone w jednym z wyroków Sądu Najwyższego, nie ma odpowiedzi na to pytanie.

Pozwany H. W. w odpowiedzi na apelację wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela ocenę merytoryczną żądania zgłoszonego przez powoda dokonaną przez Sąd I Instancji, jako prawidłową i dokonaną bez naruszenia art. 36a i art. 36 ust.1 i 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. Nr 25 poz.113 z późn.zm., zwanej dalej u.k.f.).

Na wstępie podkreślić należy, że bezspornym pomiędzy stronami było, że w dniu 26 stycznia 2005r. Zarząd Klubu (...)„(...)” (...) działając na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Członków Klubu Sportowego „(...)” (...) z dnia 28 grudnia 2004r., podjął uchwałę o przekazaniu sekcji piłki nożnej wraz z prawem do udziału w rozgrywkach piłkarskich oraz prawo do znaku (...) Spółce (...) Sportowej Spółce Akcyjnej w C.. Dnia 27 stycznia 2005r. Klub Sportowy „(...)” (...) w C. zawarł z (...) Sportową Spółką Akcyjną w C. umowę w formie aktu notarialnego (Rep. A. nr (...)) o przejęciu sekcji piłki nożnej oraz praw do znaku towarowego. Na mocy powyższej umowy Spółka zobowiązała się przejąć prawa i obowiązki sekcji piłki nożnej wynikające z wykazu stanowiącego załącznik nr (...) do umowy (§5). Wśród zobowiązań wymienionych w załączniku nr (...) do notarialnej umowy o przejęciu sekcji piłki nożnej oraz praw do znaku towarowego z dnia 27 stycznia 2005 r., które to zobowiązania „(...)” (...) Spółka Akcyjna w C. zobowiązała się w § 5 tej umowy przejąć od Klubu Sportowego „(...)” (...) w C. nie było zobowiązania w stosunku do H. W., wynikającego z przedmiotowego tytułu egzekucyjnego. Tym niemniej, prawidłową była ocena Sądu I Instancji, w świetle której powód będący sportową spółką akcyjną wstępując do rozgrywek w miejsce stowarzyszenia kultury fizycznej przejął z chwilą zgłoszenia do ligi zawodowej ogół praw majątkowych i niemajątkowych sekcji piłki nożnej.

Powyższa ocena oparta na poglądzie wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 czerwca 2006 r., I PK 267/05 (OSNP z 2007 r., zeszyt 11-12, poz.158) wbrew zarzutom apelującego nie jest wadliwa. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku wskazał Sąd Najwyższy, że mając na uwadze całość uregulowań ustawy o k.f.(...) należy dojść do wniosku, że jej przepis art. 36a nie został precyzyjnie sformułowany i że zawarte w nim określenie o przejęciu ogółu praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji należy rozumieć jako przejęcie praw i obowiązków związanych z działaniem sekcji. Inaczej bowiem należałoby uznać, że przepis ten ma charakter przepisu martwego, bowiem odsyła do desygnatu (do praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji), który w wyznaczonych ustawą i statutem ramach nie występuje. Stosownie do ogólnych reguł wykładni przepisów prawa, wykładnia nie może prowadzić do pozbawienia przepisu (jego części) znaczenia. W konsekwencji należy uznać, że art. 36a ustawy o k.f. przewiduje następstwo pod tytułem ogólnym, statuując przejście ogółu praw i obowiązków o charakterze majątkowym oraz niemajątkowym wiążących się z prowadzeniem przez sekcję jej działalności sportowej w razie wstąpienia sportowej spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej (klubu sportowego). Nie można z tego kręgu spraw wyłączyć zaległych wynagrodzeń dla zawodników sekcji, z którymi stosunek pracy ustał przed wstąpieniem spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce tej sekcji klubu sportowego. Na takie rozumienie ogółu praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji wskazuje uchwała nr (...) Zarządu (...) z dnia 29 września 2000 r. dotycząca między innymi przejęcia przez sportową spółkę akcyjną sekcji piłki nożnej stowarzyszenia kultury fizycznej. Podkreślono w niej, że przejęcie ogółu praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji piłki nożnej musi być realizowane w szczególności między innymi w stosunku do zawodników, którzy, jak to już podkreślono, są zatrudniani przez klub sportowy, są pracownikami - zawodnikami klubu, a nie sekcji. Trudno byłoby wyłączyć z tego zakresu wierzytelności z tytułu wynagrodzenia zawodników, z którymi umowa o pracę została rozwiązana przed wstąpieniem sportowej spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej (klubu).

Sąd Apelacyjny podziela powyższy pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, wskazując że w dacie podejmowania uchwały przez Zarząd Klubu Sportowego „(...)” (...), podjętej w wykonaniu uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Członków Klubu Sportowego „(...)” (...) z dnia 28 grudnia 2004r., w przedmiocie przekazania sekcji piłki nożnej wraz z prawem do udziału w rozgrywkach piłkarskich oraz prawo do znaku (...) Spółce (...) Sportowej Spółce Akcyjnej w C., a także w dacie zawarcia pomiędzy Klubem Sportowym „(...)” (...) w C. (...) Sportową Spółką Akcyjną w C. umowy w formie aktu notarialnego (Rep. (...) nr (...)) o przejęciu sekcji piłki nożnej oraz praw do znaku towarowego, przepis art. 36 ust.1 i 2 u.k.f. stanowił, że Polski związek sportowy, który został wpisany do rejestru, może utworzyć ligę zawodową (ust.1). W skład ligi zawodowej wchodzi wyłącznie sportowe spółki akcyjne, z zastrzeżeniem ust. 2a (ust.2) natomiast na wniosek polskiego związku sportowego, o którym mowa w ust. 1, Prezes Polskiej Konfederacji Sportu może wyrazić zgodę na udział stowarzyszeń kultury fizycznej w lidze zawodowej (ust.2a). Zasady funkcjonowania ligi zawodowej ustalane są w formie umowy pomiędzy właściwym polskim związkiem sportowym i sportowymi spółkami akcyjnymi wchodzącymi w skład ligi. Umowa ta powinna zawierać postanowienia gwarantujące właściwemu

polskiemu związkowi sportowemu realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych oraz wykonywanie uprawnień dyscyplinarnych (ust. 3).

Późniejsze brzmienie wskazanego przepisu nadane przez art. 1 pkt 15 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. (Dz.U.2005 Nr 85 poz.726) zmieniającej nin. ustawę z dniem 31 maja 2005 r. stanowiło, że w dyscyplinach lub dziedzinach sportu, w których współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, właściwy polski związek sportowy, wpisany do rejestru, może utworzyć ligę zawodową, a w przypadku gdy ponad połowa klubów biorących udział w rozgrywkach działa w formie sportowych spółek akcyjnych, związek jest obowiązany utworzyć ligę zawodową (ust.1). Liga zawodowa jest zarządzana przez odrębną od polskiego związku sportowego osobę prawną działającą w formie spółki na podstawie przepisów Kodeksu spółek handlowych (ust.2). W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie sportowe spółki akcyjne, z zastrzeżeniem ust. 4.(ust.3). Na wniosek polskiego związku sportowego, o którym mowa w ust. 1, Prezes Polskiej Konfederacji Sportu może wyrazić zgodę na czasowy udział stowarzyszeń kultury fizycznej w lidze zawodowej (ust.4). Zasady funkcjonowania ligi zawodowej ustalane są w formie umowy pomiędzy właściwym polskim związkiem sportowym i spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa ta powinna zawierać postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu co najmniej: 1) realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych, w tym zadań określonych w art. 10 ust. 5 pkt 3, 2) wykonywanie uprawnień dyscyplinarnych, 3) realizację zadań związanych z właściwym przygotowaniem reprezentacji narodowej do udziału w zawodach międzynarodowych, 4) udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową (ust.5). Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, następuje po uzyskaniu zgody Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu." (ust.6).

Powyższy przepis został uchylony ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298), którą zmieniono: art. 1 ust. 2, art. 3 pkt 6, art. 5a, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 5, art. 7a, art. 8 i 9, art. 22, art. 28 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 44 ust. 2 i 2a, art. 53a ust. 3, art. 53 ust. 1 i 3, art. 55 ust. 1 i 2, art. 57; uchylono: art. 3 pkt 4 i 5, art. 6 ust. 3, art. 10 i 11, art. 13-18, art. 21, art. 24-27, art. 28a-41a, art. 46, rozdział 9; dodano: art. 3 pkt 10 i 11, art. 12a-12c, art. 23a, art. 44 ust. 2b. Powyższa zmiana nastąpiła w związku z uchwaleniem nowej ustawy o sporcie kwalifikowanym, z ustawy o kulturze fizycznej usunięte zostały przepisy dotyczące sportu kwalifikowanego. W zakresie przedmiotowym ustawy o kulturze fizycznej pozostały sprawy wychowania fizycznego i sportu nieprofesjonalnego. Nadal na podstawie tej ustawy mają być zakładane uczniowskie kluby sportowe, które uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji tych klubów, prowadzonej przez starostę. Zawodnicy nieposiadający licencji zawodnika, uzyskiwanej na podstawie ustawy o sporcie profesjonalnym, będą mogli otrzymywać stypendium sportowe za wysokie wyniki sportowe uzyskiwane we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym; stypendium to jest finansowane przez jednostkę samorządu terytorialnego.

Z kolei przepis art.36a. u k.f. w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. (Dz.U.2001.102.1115) zmieniającej nin. ustawę z dniem 6 października 2001 r. stanowił, że sportowa spółka akcyjna wstępująca do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej przejmuje z dniem zgłoszenia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tej sekcji.

Analiza zmian wprowadzanych przez ustawodawcę w ramach zarówno przepisu 36 u.k.f jak innych przepisów wspomnianej ustawy prowadzi do wniosku, że intencją zmian wprowadzanych w wymienionej ustawie było odłączenie tzw. sportu profesjonalnego, a więc mającego zasadniczo charakter zawodowy od innej działalności sportowej, rehabilitacyjnej, nie noszącej znamion działalności zawodowej.

Należy przy tym podkreślić, że kolejną ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz.U. z 2005 r. Nr 155 poz. 1298) sprecyzowano m.in. pojęcia „sportu kwalifikowanego” oraz ligi zawodowej oraz określono zasady organizacyjne i funkcjonalne związane z uprawianiem sportu kwalifikowanego a także z istnieniem tzw. ligi zawodowej. Wspomniana ustawa określała zasady prowadzenia działalności w zakresie sportu kwalifikowanego, zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, a także zadania organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie organizacji uprawiania sportu kwalifikowanego i współzawodnictwa sportowego (art.1).

W świetle art. 3 pkt.2 i 3 cyt. wyżej ustawy liga zawodowa rozumiana jako forma współzawodnictwa sportowego organizowanego i prowadzonego na najwyższym lub kilku najwyższych poziomach rywalizacji w określonej dyscyplinie sportu (pkt 2) natomiast sport kwalifikowany definiowany był jako forma aktywności człowieka związana z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, organizowanym lub prowadzonym w określonej dyscyplinie sportu przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia (pkt 3).

W art.6 ust.1 wyżej wskazanej ustawy określono, że uczestnictwo klubu sportowego w sporcie kwalifikowanym w danej dyscyplinie sportu wymaga posiadania przez ten klub licencji. Licencję przyznaje właściwy polski związek sportowy; a ponadto przyjęto, że w dyscyplinie sportu, w której współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, właściwy polski związek sportowy może utworzyć ligę zawodową (art.15 ust.1). W przypadku gdy ponad połowa klubów sportowych biorących udział w rozgrywkach ligowych na najwyższym poziomie rywalizacji działa w formie spółek akcyjnych, polski związek sportowy jest obowiązany utworzyć ligę zawodową (ust.2 art.15). Liga zawodowa jest zarządzana przez odrębną od polskiego związku sportowego osobę prawną działającą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjnej. W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie kluby sportowe będące spółkami akcyjnymi (ust.3 i 4 art.15).

Stosownie do art.15 ust.5 na wniosek polskiego związku sportowego minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wyraża zgodę na czasowy udział w lidze zawodowej, o której mowa w ust. 4, klubów sportowych funkcjonujących w innej niż spółka akcyjna formie prawnej. W takim przypadku minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu jednocześnie określa termin, w jakim klub sportowy ma obowiązek przekształcić się w spółkę akcyjną. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu wygasa uprawnienie klubu sportowego do udziału w lidze zawodowej.

Dalej wskazać należy, iż przepisy rzeczonyj ustawy stanowiły w kolejnych ustępach art. 15, że Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu może odmówić wyrażenia zgody na czasowy udział w lidze zawodowej, o której mowa w ust. 4, klubów sportowych funkcjonujących w innej niż spółka akcyjna formie prawnej, gdy nie wykonują one, wynikających z ustawy lub właściwych regulaminów, obowiązków wobec polskiego związku sportowego (ust.6).

Stosownie do ust.7. art.15 zasady funkcjonowania ligi zawodowej są ustalane w umowie zawartej między właściwym polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa zawiera postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu co najmniej:

- 1)realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych, w tym zadań określonych w art. 12 ust. 1 pkt 4;
- 2)realizację zadań związanych z właściwym przygotowaniem reprezentacji kraju do udziału w zawodach międzynarodowych;
- 3)prowadzenie postępowań dyscyplinarnych na zasadach ustalonych w regulaminach polskiego związku sportowego;
- 4)udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową.

Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 7, następuje po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy w przypadku stwierdzenia niezgodności jej postanowień z prawem, postanowieniami statutu lub regulaminów polskiego związku sportowego (ust.8).

Przepis ust.9 art.15 cyt. ostatnio ustawy ponownie zawierał unormowanie, zgodnie z którym spółka akcyjna przystępująca do ligi zawodowej w miejsce klubu sportowego niebędącego spółką akcyjną przejmuje z dniem przystąpienia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tego klubu, związanych z udziałem we współzawodnictwie sportowym w danej dyscyplinie sportu.

Zatem, przepisy wskazanej ustawy, jako następującej po wcześniej obowiązującej ustawie o kulturze fizycznej w sposób konkretny określały pojęcia sportu kwalifikowanego, czy ligi zawodowej oraz zawierały unormowania dotyczące przejścia przez sportową spółkę akcyjną przystępująca do ligi zawodowej w miejsce klubu sportowego niebędącego spółką akcyjną z dniem przystąpienia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tego klubu, związanych z udziałem we współzawodnictwie sportowym w danej dyscyplinie sportu.

Analiza treści przywołanych przepisów nie pozostawia wątpliwości co do intencji ustawodawcy w zakresie zmierzającym do określonych wymogów w zakresie formy organizacyjnej i prawnej podmiotów biorących udział w tzw. sporcie kwalifikowanym, a przede wszystkim funkcjonujących w tzw. lidze zawodowej.

Na gruncie ustawy z dnia 29 lipca 2009 r. o sporcie kwalifikowanym (DZ.U. Nr 155 poz.1298 ze zm.) Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 stycznia 2009 r., sygn. III PO 1/08 (opubl. OSNP z 2010 r., zeszyt 15-16, poz.203) wyraził pogląd, według którego przepis art. 15 ust. 9 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym przewiduje sukcesję generalną z mocy ustawy. Przepis ten ma charakter ściśle, bezwzględnie obowiązujący i nie może być zmieniony w drodze umowy stron. Przejęcie obowiązków, o których mowa w tym przepisie, obejmuje nie tylko obowiązki, które istnieją w momencie przystąpienia przez klub sportowy do ligi zawodowej, ale również te, które powstały wcześniej, ale ujawniły się po tym czasie. Wskazał przy tym, że dotyczy to również obowiązku ponoszenia negatywnych następstw określonych działań (przekupstwa sportowego).

Nie może być zatem mowy o zasadności argumentacji prezentowanej przez apelującego, w świetle której powód nie przejął ogółu praw majątkowych i niemajątkowych związanych z funkcjonowaniem sekcji piłki nożnej Klubu Sportowego „(...)” (...) w C., a w szczególności by powód nie funkcjonował w tzw. lidze zawodowej.

Także w przepisie art.15 ust.1-3 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz.176) ustanowiono zasadę w świetle której, w sporcie, w którym współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, polski związek sportowy może utworzyć ligę zawodową (ust.1). W przypadku gdy ponad połowa klubów sportowych biorących udział w rozgrywkach ligowych w najwyższej klasie rozgrywkowej w danym sporcie działa w formie spółek akcyjnych, polski związek sportowy jest obowiązany utworzyć ligę zawodową (ust.2).

W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie kluby sportowe działające jako spółki akcyjne (3), natomiast liga zawodowa jest zarządzana przez osobę prawną działającą w formie spółki kapitałowej (ust.4).Zasady funkcjonowania ligi zawodowej są ustalane w umowie zawartej między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa powinna zawierać w szczególności postanowienia gwarantujące realizację praw polskiego związku sportowego określonych w art. 13 oraz jego udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową (ust.5).Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, następuje po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy w przypadku stwierdzenia niezgodności jej postanowień z przepisami prawa. Wyrażenie zgody oraz odmowa wyrażenia zgody na zawarcie umowy następuje w drodze decyzji (ust.6).

Nie ulega wątpliwości, że powód uczestniczył i uczestniczy w rozgrywkach ligi zawodowej albowiem notoryjnym faktem jest, że w dniu 23 lipca 2007 r. klubowi przyznana została przez (...) licencja na grę w I lidze. Nawet przy założeniu, że ligą zawodową jest wyłącznie ekstraklasa, powód uczestniczy w rozgrywkach ekstraklasy od sezonu 2008 – 2009. W konsekwencji, co najmniej od sezonu 2008-2009 nastąpiło zgłoszenie (przystąpienie) do ligi zawodowej, o którym mowa w art. 36a w związku z art. 36 ust.1 i 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej oraz w przywołanych już przepisach.

W konsekwencji, za pozbawione podstaw uznać należało zarzuty naruszenia prawa materialnego, a w szczególności wskazanych w apelacji przepisów ustawy o kulturze fizycznej oraz przepisów wymienionych wyżej aktów prawnych, statuujących zasadę odpowiedzialności sportowej spółki akcyjnej za ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych, powstających z dniem zgłoszenia (przystąpienia) do ligi zawodowej.

Pozbawionym podstaw był zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. albowiem zaskarżony wyrok poddaje się kontroli instancyjnej. Skoro bowiem uzasadnienie wyroku, mające wyjaśnić przyczyny, dla których orzeczenie zostało wydane, jest sporządzane już po wydaniu wyroku, to wynik sprawy nie może zależeć od tego, jak zostało ono napisane i czy zawiera wszystkie wymagane elementy. W szczególności bowiem zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. może być usprawiedliwiony tylko w tych wyjątkowych przypadkach, w których treść uzasadnienia orzeczenia sądu pierwszej instancji całkowicie uniemożliwia dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia. O skutecznym jego postawieniu można mówić tylko wtedy, gdy uzasadnienie wyroku nie zawiera elementów pozwalających na weryfikację stanowiska sądu, a braki uzasadnienia w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej muszą być tak znaczne, że sfera motywacyjna orzeczenia pozostaje nieujawniona, bądź ujawniona w sposób uniemożliwiający poddanie jej ocenie instancyjnej; co w konkretnym przypadku nie miało miejsca.

Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw dla uwzględnienia wniosku powoda o zawieszenie postępowania apelacyjnego do czasu rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej wniesionej przez powoda od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 8 października 2015 r. (IX Pa 263/15) albowiem brak było podstaw dla uznania wniosku za uzasadniony.

Mając na względzie całość naprowadzonych zważeń, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powoda, jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. Pozwany, jako wygrywający postępowanie apelacyjne poniósł koszty obejmujące wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika dla wartości przedmiotu zaskarżenia, ustalonej na podstawie § 2 pkt 7 w związku z § 10 ust.1 pkt 2 obowiązującego w dniu wniesienia apelacji Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (DZ.U. z 2015 r. poz.1800).

SSA Iwona Wilk SSA Wiesława Namirska SSA Zofia Kołaczyk